

ще попитаме, кой уби нашитѣ платнари, за които прочутия социологъ Кери въ своята социология говори така: „само въ Търново прѣди 100 години е имало 1.000 фабрики за платна“? (това ще сж астарджиитѣ, отъ които сега не сжществува ни единъ; бѣлѣжа на автора). Кой уби нашитѣ табаци, които сж носили сахтиянѣ даже и въ Виена? Кой уби нашитѣ шаяци, нашитѣ гайтани, нашитѣ дървени и срѣбърни издѣлия?

Желѣзнитѣ пѣтища за насъ сж врѣдителни и въ политическо отношение. Тѣ сж такова орѣжие въ рѣцѣтъ на нашитѣ тирани, щото чрѣзъ тѣхъ тѣ ще бждатъ въ състояние да съсрѣдоточаватъ бързо въ извѣстни пунктове своитѣ войски и съ това да удушаватъ всѣко едно наше частно възстание. Освѣнъ това, въ врѣме въ турското па дане тѣ ще бждатъ отворени врата за лакомитѣ европейци, а особно за Австрия и за нашата сестра Сърбия. Не е чудно ако тие послѣднитѣ взематъ относително насъ ролята на турцитѣ. — Още по-врѣдителни за насъ сж желѣзницитѣ и въ морално отношение. Различни авантюристи, вагабонти и развратни личности, чрѣзъ сношението си съ нашия народъ, ще прѣдадатъ своя нравственъ сифилисъ на нашата непобутната още почва и, по причина на своето прѣзрѣние къмъ славянитѣ, постоянно ще се обръщатъ къмъ насъ като съ робове и ще ни прѣдаватъ и клѣветятъ прѣдъ турското правителство.

За примѣръ, припомнете си само шуменското приключение и кажете ни имаме ли ние право на слѣдното заключение: че съ желзницитѣ у насъ ние умножаваме своитѣ нещастия и врагове? Но ние казахме, че желѣзницитѣ сж врѣдителни за насъ въ всѣко едно отношение. Слѣдователно — за да приключимъ статията си, ние ще резюмираме въпроса съ слѣднитѣ нѣколко думи: за да запазимъ земята си, труда си, характера си и самото си сжществуване, ние трѣбва да се възпротивимъ противъ тѣзи убииственни нововъведения. „Но